

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΑΒΑΝΑΣ

ΤΟΥ κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Ο ΚΥΡ' ΕΠΙΛΟΧΙΑΣ

Λογίσαιμε λίγο εκείνο τὸ πρῶτ.
"Ὅσα ν' ἀγοράσωμε ἀγγοῦρια στὴς ὁμορφῆς περιβολάρισσας τὸν κή-
πο, νὰ πετροβοληθοῦμε μ' αὐτὰ καὶ νὰ πάμε
στὴ στρατιῶνα, οἱ ἄνδρες εἶχαν παραταχθεῖ
περὶ, εἶχαν δώσει παρὸν κ' οἱ δεκανεῖς - ἐ-
νομοτάχια εἶχαν ὑποβάλει τὴν ἀναφορά
τοῦς.

-Στιγάδο !..

σὰς σαπίσω ἀπὸ φυλακὴ σὲ φυλακὴ κ' ἀπὸ ἀγγάρια σὲ ἀγγάρια !..

-Κύρ' ἐπιλοχία !..
-Ἐπιλοχία καὶ ξερὸ σας νὰ σὰς γίνη ! Μωρέ,
δὲν εἶμαστ' ἄνθρωποι ἐμεῖς, ποὺ ἐρχόμαστε δωτέρα
ἀπ' τίς πέντε τὸ πρῶτ ;... Ἐ, βρέ ;...
-Μά, κύρ' ἐπιλοχία...
-Ἐπιλοχία εἶπα καὶ ξερὸ σας !.. Βρὲ τί παρὰ-
δειγμα θὰ πάρον οἱ ἄνδρες ἀπὸ σὰς, ποὺ ἐρχε-
τε νὰ εἰστε τὸ παράδειγμα δῶν ;... Μωρὲ δὲν εἶνε
ἡ πρώτη ἢ φορὰ, δὲν εἶνε ἡ δευτέρη, ποὺ τὸ κάνε-
τε !.. Μά τώρα θὰ σὰς κάνω ἐγὼ ποὺ νὰ τὸ θυ-
μάστε... Δεκανεῖ !.. Δεκανεῖ !.. Δεκανεῖ, ποὺ σὸ
διάλογο εἶσα, δεκανεῖ !.. Σημείωσε τοὺς αὐτοὺς ἐ-
δῶ. Σημείωσε τοὺς, εἶπα, γοήγορα. Θὰ τοὺς χάσω
μέσα στὴν «Καλλιόπη» νὰ σαπίσωνε... Καὶ βάλε
τοὺς νὰ πλύνουν τρεῖς μέρες τὸ καζάνι... Καὶ ποὺ
εἶσα, δεκανεῖ !.. Τὸ διάλογο, βρὲ δεκανεῖ, δὲν ἴ-
κοις ;... Βάλτους ἀτόψε νὰ καθαρίσουν τὰ κρημι-
δια... Στιγάδο αὐριο δὲν ἔχομε ;...
-Στιγάδο !
-Βάλτους, λοιπόν, ἀτόψε νὰ καθαρίσουν ὅλα τὰ
κρημιδιά... Νὰ μὴ με λένε Κωσταντὴ, μωρὲ, ἂν δὲν
σὰς ψοφήσω ἐδῶ πέρορα !.. Θὰ σὰς μάθω τί ἐστὶ στρρορρορατὸς !.. Ἐπι-
τρός, τραβάτε τώρα στὴ γορροραμῆ !.. Στὴ γορροραμῆ, εἶπα, τσακισθῆτε !..
-Δὲν προφτάσαμε τὸ τραί, κύρ' ἐπιλοχία.
-Μὲ τὰ πόδια σας, μωρὲ, νάρθητε... Μὲ τὰ πόδια,
ὅπως ἐρχεται ὅλος ὁ κόσμος κ' ἐγώ... Δὲν ἔχομε
ψυχὴ ἐμεῖς, μωρὲ ;... Πενήντα λεπτὰ σωστά κάνω
γιὰ νὰ ἔρθω !.. Ἐξέρεις ἀπὸ ποὺ ἔρχομαι ;... Ἀπὸ
τὴν ἄλλη ἀκρὴ τῆς Ἀθήνας ! Πενήντα λεπτὰ μετὸ
ρολόι, πεεεεεενηντα, οὔτε ἓνα παραπάνω !..
-Ὅχι δά ! εἶπαμε ἐμεῖς, θαμιάζοντάς τον δῆθεν.
-Μὰ τὸ Θεό, πενήντα λεπτὰ τῆς ὥρας, μονάχα !..
Νά, γορρορατὶ, μετὸ ρολόι...
-Φοβερός ἐν' ὁ κύρ' ἐπιλοχίας, ψιθυρίσαμε ἐμεῖς
μεταξὺ μας, ὥστε νὰ μὰς ἀκούσῃ.
-Τὶ λές, βρὲ κακομοῖρη μου... Ἐξέρετε σεῖς τί εἶνε
ὁ κύρ' ἐπιλοχίας ! Δὲν με ἔξερτε ἐμένα, βέβαια !..
Δὲν με ἔξερτε ἐμένα... Τὸ πουλὶ εἶπαν πουλὶ, μὰ πουλὶ
εἰμ' ἐγώ. Λόγιο τριῶν ὥρων τὸν παίρνω ἐγὼ γιὰ μὰ
ἄρα μονάχα !..
-Ντισοῦ ! Ντισοῦ ! Ντισοῦ !.. ἐκάναμε, θαμιάζοντάς
τάχα ἐμεῖς.
-Μωρὲ, εἶνε ἄντρας τοῦτος, ὄχι ψέμματα !..
-Αὐτὸ δά φαίνεται, καίμινε !..
-Ὁ κύρ' ἐπιλοχίας ἐγγυλάθητε.
-Κὶ ἄντρας εἶμαι... Καὶ στρατιώτης εἶμαι. Καὶ τοῦ καθήκοντος εἶ-
μαι κ' ὅπως πρέπει εἶμαι καὶ
φαινομαί... Ὁ Κατετάν Τα-
μπούρος, ὁ κύριος ἀντιοντα-
γματάρχης, ἔξερεις τί ἔλεγε
γιὰ μένα ; «Εἰν' ἀπολύτως βέ-
βαιον, ἔλεγε, πὼς ἂν εἶχεν ὁ
ἑλληνικὸς στρατὸς λίγους σάν
τὸν ὑποφαινόμενον, θὰ ἔσωζε
τοὺ γόητρον καὶ τὴν ἀξιο-
πρέπειά του ».
-Ἀλήθεια λέει... Ξαναψιθυ-
ρίσαμε δυνατὰ ἐμεῖς, στεκόμε-
νοι πάντα δίπλα του, σάν χα-
ροὶ καὶ κυττάζοντάς τον στὰ
μάτια, με ἀνοιχτὰ τὰ στόμα-

'Αργήσαμε λίγο ἐκεῖνο τὸ πρῶτ

τα, σάν νὰ μαμαροῦσαμε ἀπ' τὸ θαυμασιὸ μας...
...γιατὶ ὄχι, ποὺ λές, ἐξακολούθησε ὁ κύρ' ἐπιλοχίας. Εἶμαι ἓνας στρα-
τιώτης τοῦ καθήκοντος ἐγώ, ἀλλὰ εἶμα
καὶ στὴν καρδιά παιδί τῆς μητάκιας. Μὰ
τί νὰ σοῦ κάνω, ποὺ χανομάστε ἀδίκως
ἐδῶ πέρα στὴν καλύτερα στρατιῶνα, στὰ πα-
ληγογιαννιάσια... Γιὰ τέτοια εἶμαστε ἐ-
μεῖς ;... Ἄς γίνη ἓνας πόλεμος καὶ τό-
τε περὶ τὰ ξαναλέμε... Νὰ ἔξερτε, μωρὲ
παιδιά, μὰ τὸ Θεό, σὰς λέω (κ' ἔκανε
τὸ σταυρὸ του), κ' ἐγὼ δὲν ξέρω τί θὰ
γάνω !.. Σάν ἀνήμερο θηριο θὰ ριχτῶ !
"Ὅπως ρίχνεται στὰ πρόβατα ὁ πεινα-
σμένος λύκος... Δὲν ἔξερτε πὼς εἶμαι
πλασμένος, βρὲ παιδιά !.. Νὰ μὴν ἀ-
κούω Τοῦρο, νὰ μὴν ἀκούω Βούλγα-
ρο !.. Ἐτσι μὲ ἔρχεται, μὰ μέρα, νὰ
εἰσβάλλω μονάχος μέσα στὴν Τυνηζία...
-Τὶ περὶ τὴν καρδιά !..
-Καὶ τί χρῆσὴ καρδιά !..
-Ἦρωας σωστός !..
...μὰ τὸ Θεό, μωρὲ παιδιά, ἄλλο ποὺ σὰς λέω κ' ἄλλο ποὺ νὰ
βλέπετε. Ἐξέρετε πὼς με λέν' ἐμένα ;
-Κοστ...
-Σχασμός ! Ἐγὼ δὲν ἐδεύμισα ποτέ !
-Ἐκάματε γανένα πόλεμο, κύρ' ἐπιλοχίας !
-Ὅχι, μωρὲ βλάα, ἀλλὰ θὰ κάνω τώρα... Σ'
αὐτὸν ποὺ θὰ γίνη αὐριο - μεθαῦριο...
-Τὸ λέει ἡ καρδιά του, ὄχι ψέμματα, ψιθυ-
σαμε.
-Μὲ τέτοιον ἐπιλοχία, μάλιστα, νὰ πᾶν κανεῖς
στὸν πόλεμο πρόθυμα...
-Μὲ τέτοιον ἀρχηγό !..
Ὁ κύρ' ἐπιλοχίας εἶχε γίρει ἓνα κομματάκι ζέ-
χαρι.
-Δὲν κάμαμε ἀζόμα πόλεμο, βρὲ, μὰ τὸ ἔβρα,
σὲ μὰ συμπλοκὴν ποὺ ἔγινε στὴν Παλιὰ Στρα-
τιῶνα. Ἦμιονα φρουρά... Καὶ λοιπόν, ποὺ λέτε...
Ὁ κύρ' ἐπιλοχίας ἦταν περὶ φίλος, ἦταν σὺν-
τροφός. Τὸ πρόσωπό του ἔξεκοκκίωσε, τὰ μάτια
του μερώσανε, τὸν μουστακίων του ἡ τρίχες ψο-
χάσανε. Ἡ ὄρα περὶ εἶχε περάσει... Οἱ ἄλλοι ἴ-
σοι ἀκούω, ἐκεῖ πέρα, ὄλοι ὀρθοί, τὸν ἀκούγαμε...
-Ἦμιονα, ποὺ λές, φρουρὰ στὴν Παλιὰ Στρατιῶνα καὶ δταν...
"Ὅταν... ἄξαφνα ἀπ' τὴν ἀκρὴ τοῦ δρομίσκου, μαζονὰ, φάνηκε νὰ
ἐρχεται ὁ λοχαγεῖον. Ἐρχόταν ἀργά - ἀργά καὶ διέ-
θημα, μ' ἓνα κωμικὸν στὸ χέρι, σούφροντας τὸ στή-
θου σάν οὐρά... Τὸν εἶδε ὁ ἐπιλοχίας :
-Συνταχθῆτε ὅπως - ὅπως, μὰ στιγμὴ, κ' ἀκού-
στε δῶ, σεῖς οἱ τιμορημένοι, φωνάζε.
-Ὅριστε, κύρ' ἐπιλοχία...
-Ὅ, τι διατάζετε, κύρ' ἐπιλοχία...
-Ἀφήστε τίς κωμικές κ' ἀκούστε.
-Ἀκούμε, κύρ' ἐπιλοχία.
-Τὶ ἀκούτε, βρὲ ;
-Ἐσὰς, κύρ' ἐπιλοχία.
-Καὶ τί λέω ἐγὼ ;
..... ;
-Λέω, λοιπόν... Μ' ἀκούτε ;
-Χι...
-Λέω ὅτι τὸ μεσημέρι, ἡμέσως μὲν τὸν τελειώσανε
τὰ γυμνάσια, θὰ συνεχίσουμε τὴν ἱστορία μας. Στε-
κώμενοι, βρὲ ;
-Συμφωνοί, κύρ' ἐπιλοχία.
-Λαμπρά !.. Λαμπρά !..
-Καὶ ἡ τιμωρία μας, κύρ' ἐπιλοχία ;
-Δὲν τρέπεσθε τώρα, τιμωρία καὶ κολοκώθια με
εἰσατε ἐσεῖς !..
τὴν οἰάνη ! Οὔτε κωμικὸν νὰ γίναται !.. Σὰς τὴν χαρίζω !.. Χωρισ-
σας ! Εἶνε τώρα γιὰ νὰ τιμωροῦμε ἀνεπτυγμένους ἀνθρώπους σάν κ' ἐ-
σὰς, ποὺ ἔξερνε τὸν κό-
σμο καὶ ἐννοοῖν τοὺς ἀν-
θρώπους ποὺ ἀξίζοινε...
ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Στρατιώτες ἢ ἀντάρτες ;

'Ερᾶν νὰ ἐρχεται ὁ λοχαγεῖον

-Μωρὲ στρατιώτες

εἰσατε ἐσεῖς !..
τὴν οἰάνη ! Οὔτε κωμικὸν νὰ γίναται !.. Σὰς τὴν χαρίζω !.. Χωρισ-
σας ! Εἶνε τώρα γιὰ νὰ τιμωροῦμε ἀνεπτυγμένους ἀνθρώπους σάν κ' ἐ-
σὰς, ποὺ ἔξερνε τὸν κό-
σμο καὶ ἐννοοῖν τοὺς ἀν-
θρώπους ποὺ ἀξίζοινε...
ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΧΡΥΣΑ ΛΟΓΙΑ

Ἡ ζωὴ μοιάζει μ' ἓνα
θέατρο, στὸ ὅποιο πολλὲς
φορὲς οἱ χειρότεροι κατα-
λαμβάνουν τίς καλύτερες
θέσεις. Ἀριστοτύμβιος
Ἡ ζωὴ δὲν εἶνε πραγμα-
τικὰ ζωὴ, ἀλλὰ συμφωρὰ.
Ἐθριπίδης

Στεκόμαστε σάν χαροὶ, με ἀνοιχτὰ τὰ
στόματα...